

”Bellamis”

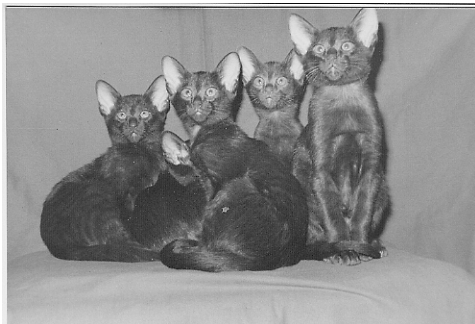
Et portræt af årets opdrætter 2006

Først tak fordi jeg får lov til at præsentere mig selv. Mange kender mig sikkert som udstillingsarrangør i JYRAK og som udstiller. Desuden har og nogen af Jer måske også stødt på mig som dommer, selv om jeg mest slår mine folder på udenlandske udstillinger. Når jeg af DSO får den opgave at fortælle om mig selv som opdrætter, er det som at udskrive en blankocheck. Hvor skal jeg starte og hvor skal jeg slutte, for det er efterhånden en del år siden jeg fik det første kuld, så jeg vil prøve at nævne nogle af de forhold og nogen af de katte, der har haft betydning for mit opdræt, og det jeg forstår ved at være opdrætter.

Min interesse for katte har altid været stor. Jeg er født på en lille bondegård udenfor Hals oppe ved Limfjorden, og mange er de timer som jeg har tilbragt sammen med gårdens katte. Jeg havde altid helt check på, hvornår gårdens hunkatte fik killinger, og mange gange har jeg grædt mine modige tårer, når killingerne pludselig var borte. Den gang var der ikke noget, der hed P-piller eller neutralisation, så derfor måtte min far selv sørge for at regulere bestanden af katte. Mine favoritter var de sorte slanke elegante katte, så derfor var det helt naturligt at valget faldt på de orientalske katte, da jeg fik mit eget hjem sammen med Jesper. Først fik jeg katte, derefter kom uddannelsen indenfor EDB-branchen, job og så blev der også tid til børn. Vibeke og Mikkel er nu voksne, men de har jo næsten fået katte, klubarbejde og udstillinger ind med modermælken, og begge er stadigvæk hver på deres måde meget interesserede i katte.

Bellamis' Frece Tricolore OSH f

Havana kuld fra 1982

Min første siameser købte jeg hos en lokal opdrætter i februar 1978. Det var en lille blåmasket hunkat – Miranda. Det lille kræ var kun 7 uger, da jeg købte hende for 300 kr. Der var ingen vejledning fra opdrætteren, killingen var ikke vaccineret, og den var selvfølgelig alt for lille til at skifte hjem – tidene og reglerne har heldigvis ændret sig. Det gik dog udmærket, og jeg var allerede ”solgt”, så kort tid efter købte vi en brunmasket hunkilling til selskab. Denne gang fra en meget

seriøs opdrætter, som sørgede for, at jeg blev meldt ind i Jydsk Racekatte Klub og kom med i klubbens studiekredse. Jeg begyndte at tage på udstilling – først for at se og studere systemet, senere for selv at udstille. På den tid var siameserne ikke så elegante som nu, de var kortere i hovedet, øjnene var mere åbne i formen og ørerne meget mindre og højtsiddende. Eftersom jeg altid har været fascineret af de meget elegante katte, indså jeg hurtigt, at der skulle findes nyt avlsma-

Bellamis' Tigerlce født 1987

teriale. Jeg havde nu stiftet bekendtskab med orientalsk korthår, som der var ganske få af på udstillinger og forlovede mig i havana og ebony. Derfor købte jeg en havana hunkat – Pegasus Lamia efter engelske linier. Hendes far var den berømte havana Pegasus Galant – hun havde et fint elegant hoved, men kroppen kunne bestemt være bedre. For at finde det jeg søgte, begyndte jeg at holde det engelske katteblad, Cats, hvor jeg nøje studerede alle udstillingsresultater, og endelig fandt jeg det jeg søgte hos den engelske opdrætter Wendy Russel. Herfra fik jeg Lessur Black Ice, en herlig elegant ebony hunkat med høje elegante ben, lang piskehale, langt hoved med helt perfekt profil og smukke udtryksfulde øjne. Opdrætteren af Ice havde også rødmaskede siamesere, og derfra købte jeg senere Sparaxis Rouge Oiseau (Ossie), som var efter Fistra-

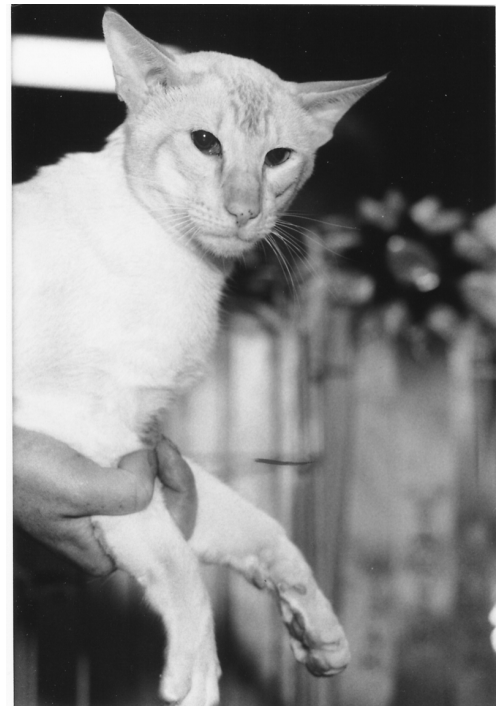
linierne. Ossie var en elegant stærk hunkat, som bidrog meget til udviklingen af de rødmaskede siamesere og tortie orientaler. Fra Ossie og Ice fik jeg et kuld, hvor jeg beholdt en tortie orientaler. Jeg syntes, at hun var så grim, da hun blev født, at jeg straks var parat til at sælge hende. Heldigvis vendte "køberne" aldrig tilbage, så Bellamis' Frecce Tricolore blev boende og opnåede at blive EC. Denne linie har jeg stadigvæk i mit opdræt, selv om der naturligvis senere er kommet masser af nyt og spændende avlsmateriale til. Min filosofi er, at jeg så vidt muligt beholder det bedste fra mine gamle linier og supplerer med nyt efter behov.

I mange år opdrættede jeg på linierne efter Frecce Tricolore, men med tilførsel af nye importere fra England, specielt indenfor farverne rød- og tortiemaskede. De var OK, men kun-

ne godt bruge lidt mere i kropsbygningen. 2 andre katte fik jeg ret tilfældigt. Det var Sphinx Boy Wonder OSH n. Han var blevet solgt til en, som af forskellige grunde ikke kunne beholde ham, og efter at han havde boet 3-4 andre steder, endte han hos mig og blev ikke flyttet mere. Han var ikke en nem kat at bo sammen med, men med sin flotte stamtavle bidrog han i høj grad til forbedring af typen. Ved en tilfældighed fik jeg også Dan-Thai Sugarplum Fairy OSH f 24. Hun havde boet hos et yngre par, som gik fra hinanden.

Manden tog på langfart for at fiske, mens kattene blev fodret og passet af en katteveninde. Sugar var gravid og fik 5 killinger, men selvfølgelig var det ikke en holdbar situation, at hun gik alene med dem.

Jeg blev derfor spurgt, om jeg kunne tage dem. Jeg var ikke udelt glad for at overtage en hunkat med 5 killinger, men på den anden side ville jeg selvfølgelig også hjælpe i den akutte situation – hun kunne jo altid komme tilbage, når tingene måske havde ændret sig. Altså kom Sugar anstigende med 5 killinger og slog sig ned, som om hun aldrig havde boet andre steder og blev her så resten af sit liv. Hun ligger også i mine linier endnu og har også givet sit bidrag til mit opdræt.

Sparaxis Rouge Oiseau SIA d (Ossie)

Bellamis' kuld født den 10.22.1987 (fra venstre)
Tigerlce OSH d, Softlce SIA n og Blacklce OSH n

Jeg vil gerne have, at kategori IV katene skal være elegante, så da jeg fik de amerikanske linier ind i mit opdræt, skete der for alvor noget med kropsformen. Jeg købte den chokolademaskede hunkat Kattilan Daisy Doody – kaldet Crazy. Hun havde en optimal kropsbygning – lang slank og muskuløs – som et rør. I første kuld fik hun 6 killinger – 3 havana hanner og 3 chokoladetortiemaskede hunkatte. Mit mål var at kombinere type med elegance, og det lykkedes faktisk pænt, idet jeg beholdt hankatten

Bellamis' Finlandia OSH b. Han ligger i dag i stamtavlen på adskillige smukke siam/orientalere over hele Europa. Jeg har dog forsøgt ikke at overdrive bru-

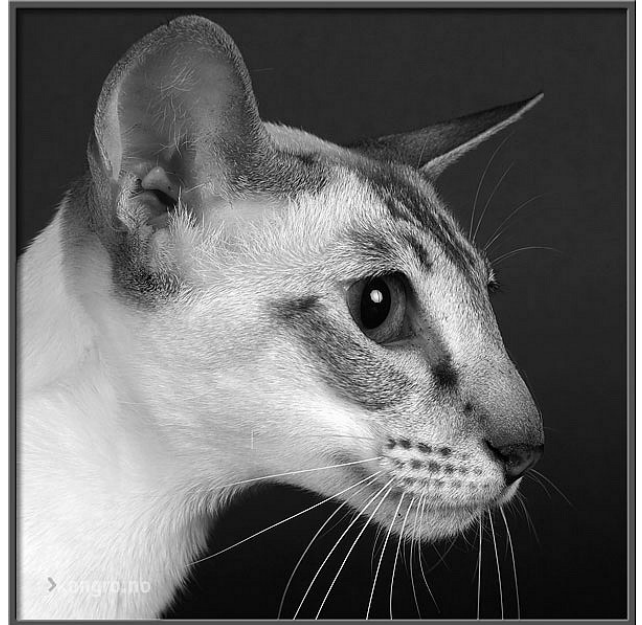
gen af ham som hankat. Det er ikke sundt for nogen race, at man "misbruger" en bestemt hankat til alt og alle. Det skulle gerne være sådan, at man kan finde katte med forskellig genetisk baggrund. De finsk/amerikanske linier satte i øvrigt et stort positivt aftryk på temperamentet. En anden af mine importere er den brunmaskede hankat Felitan Texas Ranger. Han er en forholdsvis lille hankat, meget elegant og et fantastisk temperament, som gives videre til hans børn.

Af mine hunkatte er den, der har betydet mest, uden sammenligning EC Kattilan Cotton Jenny, DM SIA b 21.

Selv er hun ikke en BIS-vinder (er dog til min overraskelse blevet BIS et par gange), men avlsmæssigt har hun aldrig skuffet uanset hvilken hankat, hun er blevet parret med. Hun er mor til 2 verdensvindere og adskillige BIS-vindere. Hun er EC, men hvad vigtigere er, så har hun netop fået titlen DM – Distinguished Merit. Det betyder min. 5 afkom, som er blevet IC/IP, og som opdrætter finder jeg, at det er en meget flot titel at hæfte på sin stamtavle.

EC Bellamis' Finlandia OSH b

EC Kattilan Cotton Jenny, DM SIA b 21

WW05 IC Bellamis Passoá, JW SIA n 21

Hvad betyder det så at være opdrætter? Er det at have nogle hunkatte, måske en hankat og så ellers få nogle killinger? Er det at have en enkelt hunkat, som så får et kuld med nærmest-boende hankat en gang om året? Er det at have en hankat, som bruges på alle de hunkatte, den kan komme i nærheden af? Ja, enhver har jo sin egen filosofi, og om det ene er bedre end det andet, skal jeg ikke gøre mig til dommer over. Jeg har dog et par opdrættere som jeg nærer utrolig stor respekt for, og kendetegnende for dem

At være opdrætter er ingen let sag, der kan så nemt ske noget uforudset, og så er man pludselig sat flere skridt tilbage. Vigtigt er det derfor at have et mål med sit opdræt, vide hvor man vil hen og så ellers målrettet arbejde hen imod det. Det er det, der for mig kendetegner en opdrætter. Den perfekte kat er svær at finde, altid er der noget, der kan gøres bedre, og det er vel det, der er det spændende ved at opdrætte – i hvert fald er det det, som giver mig udfordring og lyst til fortsat at gøre en indsats for siamesere og orientalere.

begge er, at de igennem mange år kontinuerligt har formået at opdrætte racety-piske siamesere/orientalere. De har forstået at planlægge de rette parringer, se muligheder i deres egne avlskatte, men samtidig indkøbe/parre med nyt avlsmateriale, for at komme endnu et skridt længere i opdrættet af vores smukke race.

Dorte med Cracy

Med venlig hilsen
Dorte Kaae

Dorte Kaae, opdrætter af Siam/OKH siden 1979. Kategori IV dommer: 1993. Kategori II dommer: 1997. Kategori I dommer 2003.

www.bellamis.dk